

GAZETA KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 17. MAIA ROKU 1799. W PIĄTEK.

z Wiednia dnia 8. Kwietnia.

Na dniu 3. t. m. iako dniu znalezienia S. Krzyża, Cesarzowa Jmć rozdała rozmaitym Damom orderzy krzyża gwiazdowego. — W niedzielę z rana Xiężniczka francuska w asystencyi Hrabini Chanclos i swity swoiey wyjechała do Mitawy w Kurlandyi do tamtejszego dworu Francuskiego, dla zaślubienia Xiążęcia d'Angouleme syna Hrabiego d'Artois.

Nadzwyczajny Dodatek do Gazety Dworskiej pod dniem 6. Maja iest w następujący osnowie. „Przez wyflanego od F. M. Hrabiego Suwarow Rymnickoy kuryera, a na dniu dzisiejszym tu przybyłego, Porucznika inżynierow Hri Bokarne, odebraliśmy następujący z szeregami raport pogawszczy od przeyscia woylek Cesarzkich i Rosyjskich przez Oglio, aż do przybycia ich do Medyolanu. Na dniu 24. Kwietnia nieprzyjacieli opuścili Oglio, dla poruszeń uczynionych przez Pułkownika Strauch od regimentu Wallis, który przybył z 7 batalionami z Tyrolu przez dolinę Camonica ku Lovere przy pulnocnym cyplu jeziora Isco. Armia Cesarzka przeszła w dwóch kolumnach przez tę rzekę, to iest prawe ikrzydło pod komendą Generała Rosenberg przez Palazuolo do Bergamo, lewe zaś pod komendą Generała kawalerii Melas przez Ponte d'Oglio, Martinengo, Sola, aż do rzeki Serio. Nazajutrz na dniu 25. Kwietnia, wyruszyła armia w 3ch kolumnach nad Addę; prawa kolumna złożona z brygady G. Vukassowich i woylek Rossyjskich, pomaszzerowała przez Ponte St. Pietro, Pontella, i Zoph ku Lecho, druga kolumna złożona z dywizyi F. M. L. Ott i Zoph pomaszzerowała ku Vaprio, i rozłożyła się na przeciw wsi obozem; 3cia kolumna pod Generałem kawalerii Melas mierzowała przez Garavazio, Trivillo, i stanęła obozem naprzeciw Caffano. Tymczasem nieprzyjacieli oszańcowali Caffano iak najmocniejszy, miejsce to i prawy brzeg Addy mocnymi bateriami był osłoniiony, a z tej strony stały mocne przedmościone fortyfikacje. Główna kwatiera kommanderującego nieprzyjacielskiego Generała Moreau była w Inzago, a dwie dywizye armii jego stały tamże dla przeszkodzenia przeysciu przez Addę. Przy Leccho nieprzyjacieli byli równie mocno oszańcowani, i miał także na lewym brzegu przedmościone fortyfikacje. Dywizya Generała Francuskiego Serrurier bronila wyższy Addy, połowa stała za Leccho, część iedna przy Porto Imberzago, a druga przy Trezzo. Nad niższą Addą ku Lodi znajdował się mocny oddział dywizyi Generała nieprzyjacielskiego Delmas, a w Pizzighetone mocna załoga. Na dniu 26. Kwietnia atakowały woylek Rossyjskie nieprzyjaciela nad Leccho, a Xiążę Pangrafian kommanderujący szeregami, wsparty od dwóch batalionow grenadyerow, odpędził nieprzyjaciela aż do mostu, pomimo korzysliney pozycyi jego. W tymże dniu Generał Sekendorff z obozu pod Trevillo wyruszył z dwoma batalionami i dwoma szwadronami do Kremy, gdzie się nieprzyjacieli z 1500. ludzmi dał widzieć, wystawili mocne patrole ku Lodi. Generał Hrabia Hohenzollern który iuż wprzód do Kremy wkroczył, wysłał mocne forpoczty ku Pizzighetone tudzież przez rzekę Po ku Parmie. Nieprzyjacieli oszańcowali się ze wszystkich stron nad Addą, i przedsięwzięli bronić się do upadłego. F. M. Hrabia Suwarow postanowił na dniu 27. przeysć przez tę rzekę. W tym celu Generał Vukassowich przeszedł w nocy rzekę tę pod Brivio, na iednym od nieprzyjaciela zepsutym pływającym moście, który spiesznie naprawił, i zajął korzysline stanowisko na prawym brzegu z 4 batalionami, 2. szwadronami, i 4. armatami przy samym Brivio, wystawili patrole ku Ogilite i Garlate, które też zaraz na nieprzyjaciela napadły. Jedna Cesarzka kolumna przybyła w wieczor o godzinie 9. za wlią Geraffio prosto naprzeciw Trez-

zo. Ikladała się z dywizyi F. M. L. Ott iako przedniey strazy i dywizyi F. M. L. Zoph iako korpusu polikowego. Wyflaný naprzód Kapitan pontonow donosił, iż tam dla skalistej góry i krętego nurtu iaki pontony nie mogły być stawiane. Generał Kwaternistr Margrabia Chatelet sam się tam udał, i znalazł rzecz wprawdzie przy trudną, iednak nie zupełnie niepodobną, postanowił przeto z pomocą 4go batalionu Bannackiego i batalionu szeregow pontony na dół przez ludzi przeniesć, i pomimo wielkich trudności most postawić. Od godziny 12. w nocy aż do 5. zrana, wszyscy pontony i belki szeregów sprowadzone zostały, a o godzinie w pół do 6tej most był zupełnie gotowym. Trzadzieci szeregow od korpusu Asperyjskiego i 50. ochotnikow od regimentu Nadasdego przepłyneli, i zachowali się cicho pod samą kłaką, na której zamek Trezzo iest w budowanym. Po skończonej budowie mostowej, Major Rezer z 6ciu kompaniami wspomnianego regimentu szeregow, i z iednym pułkiem kozakow Moskiewskich przeszedł przez Addę, równie iak 1. batalion Nadasdego, 2. batalion Esterhazego i 4ty batalion Bannacki pod dowodztwem Pułkownika Bideskuti. Korpusy te atakowały nieprzyjaciela w samym Trezzo i za tym miejscem. Francuzi którzy budowę tę mostową za niepodobną sądzili, najmniejszej w tej mierze nie dali uwagi. Za temi brygadami poszedł 7. regiment huzarow i dwa pułki kozackie; Nieprzyjacieli był aż do Pozzo odpartym, gdzie F. M. L. Ott napadł na dywizyę nieprzyjacielską Generała Grenier, który właśnie był w zamiśle maszerowania do Brivio naprzeciw Generałowi Vukassowich. Bitwa była bardzo uporczywa, nieprzyjacieli zajął stanowisko między Pozzo i Brivio, gdzie iak najmocniej atakowanym został; przy tej okazji waleczny Pułkownik Bideskuti kartaczem w głowę był rannym. Nieprzyjacieli, który tym czasem ścignął do siebie poliki od dywizyi Generała Victor, iuż opasywał nasze prawe ikrzydło, i iuż batalion nasz Bannacki usuwać się zaczął, kiedy Generał Chatelet wzięwszy od dywizyi F. M. L. Zoph dwa bataliony grenadyerow Pers i Stentsch, wyruszył z nimi przeciw nieprzyjacielowi. Batalion Pers uderzył na front, poniósł znaczną stratę. Batalion iednak Stentsch z dwoma szwadronami huzarow Arcy-Xcia Jozefa pod komendą Kapitana Kirchner prowadzony przez Porucznika Hrabiego Bocarne od korpusu inżynierow, posunął się dalej w prawą stronę, napadł na ikrzydło iedno nieprzyjaciela z bagnetem w rękę, rozpedził go, a huzary Arcy-Xiążęcia Jozefa przedarli się przez nieprzyjaciela, zaieli 300. niewolnika, a 200. ludzi wycieli. Wieś Pozzo została bagnetem w rękę zdobyta, nieprzyjacieli tym czasem otrzymał wzmocnienia i rozłożył się na gościncu idącym od Vaprio do Medyolanu, tam ieszcze raz był atakowanym. Major Rezer z batalionem Nadasdego zajął Vaprio i 200. niewolnika zdobył. Nieprzyjacieli był ściganym, i przy Gorgonzolo wzięty został w niewolę Generał nieprzyjacielski Bekker i 30. rannych Oficerow. W tymże samym czasie G. Melas wkroczył ku Caffano, rozkazał szanec nad kanałem Ritorto wystawiony szturmować, agdy nieprzyjacieli nazad się usunął, zlecił most pływający stawiać na wspomnianym szerokim i niebezpiecznym kanale. Porucznik korpusu pionierow Hrabia Kiriski pomimo mocnego ognia nieprzyjacielskiego potrafił most ten postawić, poczym Generał Melas rozkazał zaraz regimentowi Reisk wyruszyć przeciw szancom mostowym, które wraz z 3. armatami z taką szybkością zdobyte zostały, iż most który przez Francuzow iuż był zapalony, od woylek naszego był uratowanym. Generał Melas zaraz całą swoją kolumnę wysłał za Addę i tego ieszcze wieczora pomaszzerował do Gorgonzolo, nazajutrz zaś z rana to iest dnia 28 poszedł do Medyolanu. Dwie dywi-

zye Generała Fröhlich i Ott wyruszyły także na dniu 28 ku Medyolanowi, prawa kolumna pod Generałem Rosenberg przeszła na dniu 28. przez Addę pod Brivio. Generał Vukassowich który w nocy tę przeszedł, ikladał straż przednią i sporzał pod Verdino na nieprzyjacielską dywizyę Generała Serrurier, po uporczywey bitwie nieprzyjacieli został pobitym, i przymuszonym do kapitulowania, całe korpus broń złożyło, oficerowie otrzymali pozwolenie udania się na słowo honoru do Francyi, żołnierze zaś zostali w niewoli. Po skończoney tej sprawie Generał Vukassowich wkroczył do Como. Mosty zaś z prawej strony do Medyolanu. W Medyolanie samym znaleziono znaczne magazyny w mundurach, broni, i żywnościach, których inwentarze są teraz spisywane. Zabraliśmy tam iednego Generała z 500. ludzmi. W całym tym przeciągu czasu korzysć nasza ikladała się z 4. Generałow zaiętych w niewolę i przeszło 5000. ludzi, w zabitych 6000. ludzi i 80. armat, pomiędzy ktorymi 46. sztuk wielkich, tudzież kilka sztandarow. F. M. Hrabia Suwarow w tej ważney i szczęśliwey wyprawie procz pochwał oddanych mężstwu i śmiałości woylek Cesarzkich i Rossyjskich, wychwala mianowicie Generałow Melas, Otto, Vukassowich, Pułkownikow Knesewich, d'Aspre Bideskuti etc. Szczegulniej zaś w całym tym przedsięwzięciu, oddaje pochwały okazanej przezorności, i niezmordowanej pracy Generała kwaternistr Margrabiego Chatelet równie iak rodpułkownikowi Thelen Generałowi Adjutantowi przy boku jego będącemu. F. M. Kray z przywoitym korpusem pozostał w okolicy Mantui i Peschierzy.

Warunki kapitulacyi podane przez Generała dywizyi Serrurier, Generałowi Vukassowich były następujące:

Art. I. Wszyscy Generałowie, oficerowie sztabowi i niżsi zatrzymają przy sobie broń, bagaże, i konie, żołnierze także równie od piechoty iak od jazdy zatrzymają swoje bagaże. — Zezwolono.

Art. II. Tak pierwsi iak drudzy, w zwyczajnym porządku będą iak naprzedzey wymienieni. — Zezwolono.

Art. III. Nim powszechna zamiana nastąpi, ma być natychmiast tyle Francuzkich niewolnikow wymienionych, ile w tej akcji niewolnikow Austriackich w rękę Francuzkich znajduje się. — Odmowiono.

Art. IV. Reszta Francuzow na mocy niniejszey kapitulacyi zostaną jeńcami wojennymi. Generałowie tudzież oficerowie sztabowi i niżsi iak Francuzzy iak Piemontscy będą na słowo wypuszczeni nazad do ich oyczyny, aż do zamiany ich w czasie następney, pod warunkiem nie słuzenia więcej przeciw Cesarzowi Jmci i iego sprzymierzeńcom. — Zezwolono.

Art. V. Też same względy uczynione będą dla oficerow i żołnierzy kawalerii ktorzy się w niewolę dostali. — Odmowiono. — W Verdino dnia 9. Floreal roku 7. Rzpłtey, dnia 28 Kwietnia 1799. (podp:) SERRURIER.

Dodatek. Generał Vukassowich przyrzeka, iż zaięci w niewolę żołnierze nie daley iak w kraie bywšie Weneckie zaprowadzeni zostaną, tak dalece, iż za wdaniem się Generała Serrurier u rządu swego, zamiana jeńcow wkrótce nastąpi w równey liczbie, głowa za głowę, i ranga za range.

z Paryża dnia 30. Kwietnia.

Flotta Brestńska z 25. okrętow liniowych ikladająca się wypłynęła z tego portu dnia 26. Kwietnia. Dnia 27. tegoż Mca 13. okrętow Angielskich pokazały się przed tymże portem. Tegoż dnia ieden okręt z floty Francuskiej wszedł do Bertheaume dla naprawy, i powrócił na morze dnia 29. Tegoż dnia potrzebno ieszcze Anglikow przed Brest których Admirał Bruix poprzedzał wtenczas 48

godzinami. Spodziewamy się w krótkim czasie ważnych wiadomości od naszej floty.

Dywizja floty *Angielskiej*, która przed *Havre* krążyła, udała się z tamtąd dalej na morze, jedna fregata *Angielska*, która w tamtej okolicy pozostawała, przejrzała tylko okręty neutralne, nie wstrzymując się w dalszej podróży.

Jeden z naszych dzienników zapewnia, iż Rząd odebrał naysympatyczniejsze wiadomości od armii *Włoskiej*, i że nominacja Generała *Moreau* przyjęta była z największą radością od całej armii.

Dienniki tutejsze zawierają w sobie list z głównej kwatery w *Lodi* pod dniem 28. Germinal (17. Kwietnia) w którym pomiędzy innemi wyrażono jest co następuje: „Krwawe potyczki pod dniem 26. Marca i 5. Kwietnia są już w *Paryżu* wiadome, nie znajome są jednak jeszcze wszystkie ich szczegóły. Dzień 26. Marca był pomimo okazałych korzyści iakie odnieśliśmy, szkodliwszy dla nas więcej, iak dla nieprzyjaciela, gdyż my pomimo licznej ognia artylleryi Cesarzkiej zdobyliśmy bagnetem 20. redut. Generał *Moreau*, który lewym skrzydłem dowodził, otrzymał wielkie korzyści, i już do 4000 niewolników zachwycił. Nasze położenie było takie, iż gdybyśmy byli na dniu 26. Marca w obliczu nieprzyjaciela na placu bitwy zostali, on byłby się w nocy niechybnie cofnął. Takiego był zdania Generał *Moreau*, lecz *Scherer* posłał mu rozkaz o godzinie 10. w wieczór do cofnienia się. Takim więc sposobem opuściliśmy korzyść, która nas tyle krwi kosztowała, dla zacięcia pozycji w dniu poprzednim mianey. Nieprzyjacieli miał w tej bitwie 60. tysięcy ludzi, my tylko blisko 40. tysięcy. W bitwie pod dniem 5. Kwietnia Generał *Moreau*, zajął już 3. tysiące niewolników, zdobył 12. armat, i znajdował się już pod murami *Werony*, kiedy otrzymał rozkaz do cofnienia się. Dywizye Generałów *Grenier* i *Victor* nadto od siebie oddzielone były. Nieprzyjacieli korzystał z błędu tego, i uderzył na ich skrzydła i tył. Tymczasem Generał *Moreau* wraz z Generałem *Delmas* pospieszył z wybranym korpusem dla załlonienia retyrady dywizyow. Odwaga i przytomność umysłu jego dały nakoniec czas wojskom naszym znowu do zebrania się. Nasza strata w obu tych potyczkach d. 26. Marca i 5. Kwietnia wyniosła w zabitych, rannych, i niewolnikach blisko do 15. tysięcy. Strata nieprzyjacielska była nierównie większa, podają ją do 25. tysięcy, pomiędzy którymi 10. tysięcy jeńców znajduje się. Bardzo smutną jest rzeczą, po tak okazałych korzyściach, być przymuszonym do cofania się, które wzdłuż rzeki *Addy* było nakazane. Wiemy, iż już pierwsza kolumna *Moskalow* od 8. do 9. tysięcy ludzi przybyła do *Werony*. Dwie inne są jeszcze mocniejsze. My oczekujemy także na znaczniejsze wzmocnienia to jest: na armią *Neapolitańską* i dywizją *Toskańską*. Niechętni, którzy trop w trop nas śledzą, rozsieli fałszywą pogłoskę, iż retyrada po naszym wkraczaniu, była umowiona z *Austryakami* dla oddania Cesarzowi Rzeczypospolitej *Cisalpinańskiej*; niektórzy urzędnicy publiczni w *Medyolanie* chcieli się już z tamtąd oddać, lecz stałość ambasadora *Francuskiego Rivaud* wstrzymała tę ich lekkieć; zagroził on rozstrzelaniem każdego, któryby miejsce swoje ważył się opuścić. W tym momencie dowiadujemy się, iż główna kwatera w *Lodi* do *Kremy* przeniesioną została. Wczoraj wyszliśmy z *Kremy*.

W innym liście z głównej kwatery armii *Włoskiej* pod dniem 30. Germinal (19. Kwietnia) donoszą następujące wiadomości: „Zawczoraj główna kwatera z *Lodi* przeniesiona była do *Calcio* w okolicy *Brescia*. Wczoraj jeszcze dalej jest posunięta, i wkrótce oczekujemy nowego spotkania. Wojska z *Piemontu* wyciągnięte i dywizja Generała *Desolle*, która po cofnięciu się Generała *Jourdan* przymuszona była do wyjścia z *Tyrolu*, złączyła się z armią naszą, i zastępuje miejsce wojsk tych,

które w *Mantui* zostawić musieliśmy. To wzmocnienie połączone z wojskami, które się w *Toskanii* znajdują, postawiłoby nas w stanie do działania znowu zaczepnego, gdyby nami *Buonaparte* lub *Moreau* dowodził. (mianowanie tego ostatniego na Generała en chef jeszcze nie było armii wiadome. Gdy niedawno *Moreau* w czasie cofania się wojsk stanął w *Mantui* z Generałem *Scherer*, żołnierze wołali *Niech żyje Moreau, Niech żyje nasz wybawiciel*. Żołnierze ściskali go, chwytały go za łokieć etc.— Z *Medyolanu* pod dniem 15. Kwietnia dodają jeszcze. Armia winna po większej części ratunek swojemu Generałowi *Moreau*, i zamysła po otrzymanych posiłkach wkrótce znowu naprzód się posuwać.

Gdy Generał *Joubert* złożył komendę armii *Włoskiej*, w liście swoim pod dniem 9. Grudnia do Dyrektoryatu pisany, podał następującego swego Generała *Moreau*. Zapewniam was na moje sumienie, iż to jest jedyny Generał armii, który nią najlepiej dowodzić potrafi. — Generał *Moreau* otrzymał od Dyrektoryatu władzę bardzo rozległą.

Redaktor zawiera w sobie odezwę do nowych konkrypcyjnych, aby z zapalem pospieszali przeciw nieprzyjacielowi, gdy ten tak wielką siłę przeciw nam wyprowadził. — Tenże Redaktor zawiera w sobie artykuł, w którym wyraża, iż siła i groźna pozycja w której nieprzyjacieli napotkanym zostali, dowodzi, iż on już oddawna zupełnie do wojny był gotowym, chociaż nas zawsze nadziejami pokoju kołysał. Wojna przeto nieuchronną się stała. Teraz nie idzie tylko o utrzymanie Rzędu, ale nawet o egzystencję *Francyi*. Teraz wojna musi być w kraj nieprzyjacielski zaniesiona, inaczej własne nasze siedliska spustoszoneby zostały. Teraz idzie o to, aby pokoy za pomocą jednej kampanii został zdobytym, jeżeli niechcemy się narazić na upadek i okropne nową Rewolucyj skutki. — Tutejsze muncypalności kazały już losować pomiędzy rekrutacyonistami drugiej i trzeciej klasy, dla oznaczenia tych, którzy do armii iść muszą. Wszystko odbyło się w spokojności.

Przyjaciel *Praw* twierdzi, iż w niższym *Renie* ma być utworzone korpus oblerwacyjne, którego główna kwatera będzie w *Dusseldorf*. — Generał *Jourdan* nie przy armii *Włoskiej*, lecz przy *Angielskiej* ma być w randze Generała inspektora. — Tymczasowy Generał en chef armii *Angielskiej* *Moulin* wydał proklamacyę do mieszkańców zachodnich departamentów, w której oznajmuje im, iż kolumny gwardyów narodowych mają być w czynności postawione, i połączyć się z wojskami linowymi dla rozproszenia kup lotrowłkich w tamtych okolicach widzieć się dających. — Generał *Cherin* mianowany jest szefem sztabu głównego przy armii *Dunaju* na miejscu Generała *Ernouf*. — Ob. *Bacher* który się teraz w *Frankonii* znajduje, ma zlecenie iak najużylniejszy dowodzący się czy *Pichegru* w istocie samej znajdował się w tamtejszej okolicy. — Przeznaczony do *Wiednia* poseł *Hiszpański* *Xiąże d'Offuna* już tam nie poiedzie. Mówią nawet, iż legacja *Hiszpańska* wyedzie z *Wiednia*. — Ob. *Lucchafini* który tu przybył z *Lukki* z różnemi zleceniami, znowu tam nazad powraca. — Wspaniały zamek *Marly* pod *Wersalem* został teraz sprzedany. Nabycy chcą go zburzyć.

Na dniu 27. Kwietnia Dyrektoryat przyjął poselstwo do Rady 500, w którym okazał, iż jest potrzebą zapewnić zapłaty rozmaitych części służby publicznej roku 780, dla przedsięwzięcia skutecznego nowych środków przeciw nieprzyjacielowi. Minister skarbowy podał Dyrektoryatowi dokładny rachunek wszystkich od początku roku wybranych dochodów, równie iak wniesć mających do 1. Vendemiaire roku 8. Okazuje się z niego, iż deficit na rok 7 wynosi jeszcze do 67. millionów. Tylko w ten czas (mowi poselstwo) kiedy interella skarbowe zostaną naprawione, mogą *Francuzi* iako zwycięzcy z pola bitwy powrócić. Dyrektoryat wzywa Radę aby

się niezwłocznie zatrudniła przywróceniem równy wagi pomiędzy dochodami i wydatkami. — Odesłano do kommissji skarbowej. — W tymże dniu Dyrektoryat przyjął poselstwo, żądając kredytu od 5 millionów dla Ministrów skarbowego i wewnętrznego, dla zapłacenia kupców zagranicznych, którzy *Francyi* w czasie niedostatku zboża dostawali, a których pretensye pomiędzy zaległe długi są umieszczone. — Odesłano równie do kommissji skarbowej.

Mantua ma być przynajmniej na 14. miesięcy w żywność opatrzona. — Ob. *Sabathier* sekretarz prywatny Ob. *Sieyes* przybył w tych dniach do *Paryża*. Wkrótce wyedzie do *Arles* w południowej *Francyi*. — W *Rzymie* Kommissarze *Francuscy* zajęli w poselstwą pałac *Florencki* i *Medyceuszów* do *Xiążęcia Toskańskiego* należące. — *Papież* na dniu 14. wyjechał z *Parmy* do *Briangon*. — Zawczoraj powrócili tu nasi deputowani handlowi z *Floreny*. Przyjeźdźcy byli tamże iak najlepiej od Generała *Gauthier* i Kommissarza rządowego Ob. *Reinhard*. Port tamtejszy za ich przełożeniem ma być znowu otwartym dla wszystkich przychodzących i odchodzących okrętów handlowych, równie iak bieg pocztowy zupełnie wolny. Własności *Anglików* i poddanych *Barbaryjskich* są skonfiskowane, ale jeszcze nie sprzedane. Majątki poddanych *Cesarzskich*, *Greków* i *Syryjskich* zostały tymczasowo pod sekwestrem. Pracują teraz jednak nad ich oswobodzeniem pod pewnemi warunkami.

W *Neapolu* sławnemu *Filanghieri*, posąg rra bydy wystawiony. — Stołownie do wiadomości z *Hiszpanij* przybyłych, w *Ameryce Hiszpańskiej* ma leżeć w gotowiznie 60. millionów piastrow. Czeka tam tylko na bezpieczną okazję, dla przelania ich do *Hiszpanij*. W *Ferro* wladło na okręty pięć tysięcy wojska *Hiszpańskiego*, pod komendą Generała *Ofaril*.

Poddani mocarstw wojnę z *Francją* prowadzących mianowicie poddani *Angielscy*, *Portugalscy*, *Neapolitańscy*, i krainy *Barbaryjskie* wyjąwszy *Marok*, w 8m dniu muszą wyjechać z *Toskanii* i w *Liwno* włożyć na okręty pod karą, iż będą iako łupiegie traktowani. Na przełożenie konsula *Szwedzkiego*, Vice-Konsul *Angielski* w *Liwno* z zwienu majtkami *Angielskimi* na wolność został wypuszczonym. Rozmaici emigranci *Francuscy* udali się do *Palermo* z ministrem *Angielskim*. W *Porto-Ferraio* *Francuzi* zdobyli 80. armat. Dla wstrzymania niechętnych w rygorze, ochotnicy strzelcy w *Liwno* znowu uzbrojeni zostali. Generał *Lapoye* wyjechał z *Genui* do *Toskanii*, dla przedsięwzięcia obrony tamtejszych brzegów.

Ministrowie *Toskańscy* *Manfredini* i *Seratti*, wyjechali z *Floreny* dnia 11. Kwietnia pod eskortą dragonii *Francuskiej*. Ich przeznaczenie nie jest wiadome. — Pan de *Priocca* bywszy minister *Turyński*, przytrzymany w zakładzie w *Briangon*, odebrał tam paszport wyjechania do *Barcellony*, gdzie udać się pragnął.

Rapporta *Egiptskie* przybyłe w 25. dniach do *Tulonu* uwiadomiał nas, iż *Buonaparte* zdobył *Akre* bez oporu. Miało to być rezydencją *Baszy*, który obiecał zniszczyć armię *Francuską*.

Nim Generał *Buonaparte* do *Syrii* wyruszył, uformował on legion wielbłądowy. Wiadomo, iż wielbłądy mogą na dzień po 30. mil uchościć. Bawiąc w okolicy *Suez* miał przypadek, który go życia o mało nie pozbawił. Bałwan na morzu *Czerwonym* tak go nagle zachwycił, iż on, Generał *Casarelli* i sztab jego generalny wiele trudów ponieśli do wydobywania się z wody. Do wylądowania w okolicy *Alexandryi* iedna tylko pora letnia jest zdalna, a w tym czasie *Francuzi* spodziewali się wszystkie swoje nadbrzeżne pokończyć fortyfikacje.

Rząd *Francuski* żądał od *Porty*, aby legacja *Francuska* i inni zacięgi w niewolę *Francuzi*, mogli być zamienieni za legacją *Turecką* w *Paryżu* zostającą. Porta podobnież zamiany oświadczyła. Względem zamiany

iednak agentów *Francuskich* w *Turczach*, Porta wstrzymała się, oświadczając, iż Dyrektoryat może wszystkich agentów *Tureckich* zatrzymać we *Francji*, którzy prosto do legacji nie należeli.

Na feliy dnia 27. w Radzie 500. *Gauran* żądał wyznaczenia pensji dla wdowy urzędnika municypalnego *Peres* w departamencie *du Gers*, który w ulkutecznie- niu zaciągu rekwizycyjnych zamordowanym został. *Gauran* oświadczył z tego powodu, iż Dyrektoryat otoczony jest agentami pełnymi machiawelizmu, od których był uwiedzonym, i ci nakłonili go do złożenia w samym departamencie *Gers* 28. urzędników, w liczbie których znajdował się także Obywatel *Peres*, lecz wiadomość ta nieprzyszła aż po śmierci jego.

Dwa *Hiszpańskie* okręty liniowe i fregaty, które przed niejakim czasem wypłynęły z *Cadix* z 1500. ludźmi do wylądowania, przed przybyciem swoim do *Ameryki*, schwytały 5. bogato ładowanych *Angielskich* okrętów.

z *Barcelony* dnia 15. Kwietnia.

(z *Dziennika Paryskiego*.)

Spodziewano się tu przez niejakie czas rozpoczęcia wojny z *Portugalią*. Podług rozkazów przez kurjera z *Madrytu* przyślanych, włożono embargo na wszystkie okręty handlowe *Portugalskie*, które się znajdowały w tym porcie; Lecz im potem były wroczone po wyprzedaniu ładunków, i po przedsięwzięciu przywoznych środków, ażeby niedostarczały żadnych poślików *Angli- kom*, przeciwko którym zdaje się, iż w *Majorce* i *Kartagenie* czynią się spieszne przygotowania. — Nowy kurjer dnia onegdajszego z *Madrytu* przybyły przywiózł rozkazy, które natychmiast posłano do *Majorki*; lecz tym czasem korespondencja z tą wyspą jest nader trudna, z przyczyny ustawicznego w tych stronach nieprzyjaciół krążenia. Przed czterema dniami prawie przy samym wejściu do portu upędzali się za okrętami *Szwedzkimi*, lecz ogień z baterji przyniósł ich do oddalenia się.

Przed niejakim czasem otrzymano wolność sprowadzania z *Francji* zboża; teraz rozlano między pospo- lstwem wieści, iakoby to zboże było zatrute. Rząd spodziewa się, iż wynalazł sprawcę tych wieści.

z *Hagi* dnia 4. Maja.

Posłanie floty *Angielskiej* z 13 okrętów linio- wych i 200 przewozowych statków złożoney, i dążącej ku brzegom *Zelandyi*, sprawiło tu wielką trwogę. Rozkazano natychmiast czynić spieszne przygotowania do sil- nego oney przyjęcia w przypadku gdyby zamysłała o wy- lądowaniu.

Podług wszelkiego podobieństwa druga izba potwier- dzi Dekret organizacyi gwardyi Narodowej.

z *Altony* dnia 24. Kwietnia.

Rozchodzi się tu wiadomość, iż *Dania* zdaje się kłaniać do założenia obozu w okolicach tego miasta.

Skoro tylko w *Hamburgu* dowiedziano się o Uka- zie Imperatora *Rosyjskiego*, Ambassadorsie wojniacych Mocarstw wdali się za tym Miastem do Ambassadorsa *Ros- yjskiego* Hrabiego *Murawicza*, Senat zgromadził się dnia 18. i natychmiast wysłał kurjera do *Petersburga*. Spodziewa się przekonać Imperatora, iż Regencya postę- powała sobie zawsze łobowinie do zasad *Rzeszy Niemie- ckiej*, lecz że iako Miasto handlowe, musiało zachowywać neutralność, bez której handel utrzymać się nie może.

z *Mulheim* dnia 24. Kwietnia.

Dnia 15. t. m. *Austryacy* uderzyli na Generała dy- wizji *Oudinot* w wielu punktach jego linii, tymczasem gdy znaczniejsze swoje siły wymierzili przeciwko *Peters- hausen* wprost *Konstancyi*. Zostawszy ze wszystkich stron procz w tym miejscu odpartemi, gotowali się do

przeprawy *Renu*, lecz Generał *Oudinot* postrzegłszy to wcześniej, przymusił ich do oddalenia się. Generał *Pia- schek* żądał od Generała *Oudinot*, ażeby w iedney go- dzinie z tego miasta ustąpił, pod karą balenia onego. Generał *Oudinot* odpowiedział z gniewem, iż takie we- zwanie równie było śmieszne iak nieludzkie, i że ponie- waż chce przyjść do tej ostateczności, iawziem Gene- rał *Francuzki* zatrudniając się ugaszeniem ich ognia, w tymczasie zapalić każe wszystkie domy stojące na pułwy- spie *Petershausen*, jeżeli od daty jego odpowiedzi usły- szy ieden wystrzał z fortecy. To odważne przedsięwzię- cie tak pomięszalo nieprzyjaciół, iż natchmiał poprze- stali strzelania (które trwało od godziny czwartej z rana do czwartej po południu); tak dalece, iż wojska *Fran- cuzkie* znajdując się dziś nieprzeciw nieprzyjaciela, w ścisłym stanie obrony.

Linia pod dowództwem Generała *Oudinot* zaczyna się od *Arbou*, i zachodzi aż do *Cobence* nad rzeką *Aar*; wzmocniona jest wielu obozami złożonemi z *Fran- cuzów* i *Szwajcarów*, którzy z sobą iak najlepszą za- chowują zgodę. *Szwajcarów* zapala ciępliwość z iaką *Francuzi* znoszą wszelkie niewygody i rudy. Łańcuch strażów tak jest nieprzerwany, iż niepodobna jest nie- przyjacielowi dostać się na ten brzeg, ażeby natychmiast nie został posłrżezonym i odpartym.

z *Stockach* dnia 27. Kwietnia.

Od dnia 20. t. m. *Arcy-Xiąże Karol* znajduje się w lepszym stanie zdrowia. Co dzień przed obiadem i po obiedzie przejeżdża się, a wyśladzszy z jazdu, odbywa przechadzki z officerami po iedney i dwię godzin. W czasie jego słabości załęgowali go w randze trzej szanowni Mężowie, to jest: General-Adjutant *Schmidt*, General *Stipschütz* i Pułkownik *Duka*. — Od trzech tygodni w o- kolicy naszej panują ustawicznie śniegi i deszcze. — Przy- taczają tu okoliczność która wiele honoru czyni *Arcy- Xiążecowi* i armij jego. Dwa regimenty *kiryllerów* *Nassau* i *Mack* odprawili pierwszy lwoy atak według wy- razów *Arcy-Xiążęcia*, iak gdyby na planu exercerunku. Sam w osobie swojej był obecnym we wszystkich niebe- spiecznych miejscach, tam prowadził wojsko do boju dwa bataliony grenadyerów, które go nayuślniej błaga- ły, aby życia swego na niebezpieczeństwa niepodawał. Jeden grenadyer któremu kula nogę strzaskała, rzekł: Je- stem jeszcze szczęśliwy, kiedy kochany *Arcy-Xiąże* sam na mnie tornistrę poprawiał i pocieszył mnie równie iak moich towarzyszyw temi słowy: o biedni ludzie. Wasz posłpepek stoi za 50. tysięcy wojska. Co za wysokie zna- mie człowieka i bohatera.

Z powodu przykrey pory roku, cała armia po kwa- terach jest rozłożona. *Austryacy* stoją spokojnie pod *Petershausen*, *Stein*, *Szoffuzą* i *Eglisau*, *Ren* niewstrzy- muje ich do *Szwajcar*, lecz zdaje się, iż *Arcy-Xiąże Karol* musi mieć powody wojskowo-polityczne, do od- łożenia wyprawy w *Szwajcaryi* na inny czas jeszcze nie oznaczony. W pismach nawet *Francuskich* nie jest za- taiono, iż w wielu Kantonach mniej lub więcej powsta- ło zaburzenia. Należy także opatrzyć się w znaczne ma- gazyny, nim armia *Austryacka* zacznie naprzód postępo- wać, gdyż *Szwajcaryja* zupełny cierpi niedostatek ży- wności i furazów.

z *Szwabii* dnia 28. Kwietnia.

Francuzi posyłają do *Szwajcaryi* wszystkie wojska bez których się obejść mogą. Tych zaś wojsk przecho- dzi ztamtąd wielka część do *Włoch*.

z *Szrazburga* dnia 29. Kwietnia.

Odebrano urzędową wiadomość, iż Generał *Moreau* odniósł wielkie korzyści nad armią *Austryacką*, odparł ją aż za *Adygę*, oswobodził od oblężenia *Mantue* i *Pes- chiere*, i odzyskał stanowiska które armia *Francuzka* zay- mowała przed 5. Kwietnia.

(*G. Darnaudat* ogłosił dziś też samę wiadomość prze- lity które dodają, iż *Francuzi* zabrali 3500. jenców. Za- pewniają nas, iż Generał *Colaud* odebrał w tymże czasie

urzędowe doniesienie, i że ma je ogłosić przy parolu na- lewym skrzydle armij.) (z *Gazety Mannheimskiej*.)

W tym momencie dowiadujemy się, iż Rada woien- na mająca sądzić Generała *Championnet*, uznała go nie- winnym.

Wiadome jest pozwolenie na mocy którego mło- dzież od drugiej i trzeciej konkrypcji przez innych o- chotników może być zaślaponą, zwyczajna cena za przyślawienie takowego ochotnika jest 1000. talarów, bogaci muszą do 1000. ludorów zapłacić. — Okolice *Helwecka Rapersweil* przyślala Ciału Prawodawczemu w *Lucernie* rozmaite srebrne półmiski, i inne sprzęty, które Cesarz *Rudolf* dawnym tamtejszym mieszkańcom dał w podarunku. — Z południowej *Francji* znaczne oddzia- ły wojska do *Włoch* posłane zostały.

z *Hanau* dnia 30. Kwietnia.

Do fortecy *Landau* przyprowadzono na dniu 26. t. m. 14 dawnych członków rządu *Bernejskiego*, iako więźniów ita- nu. Nad *Niddą* przed kilku dniami forpocztę *Francuzkie* znouwu porożławiane zostały, dla dania alarmu, w cza- sie zbliżania się *Austryaków*. Nie blychać iednak, aby wojska Cesarzkie w *Frankonii* pomnazać się miały. — Baron *Albini* przybył już z *Rastad* do *Aschaffenburga*. — Wielki i piękny drewniany most pod *Szoffuzą* na 364. stop długi o dwóch arkadach, nayprzedniejsze dzieło w budownictwie, spalone teraz przez *Francuzów*, był wytlawiony w zech latach po roku 1754. przez *P. Gru- benmann* z *Appenzell* prawdziwie oryginalnego geniusza w kunszcie swoim.

z *Stutgardu* dnia 30. Kwietnia.

Od kilku dni bieg poczty nie tylko od strony *Ba- zylei* i *Szrazburga*, ale także od strony *Frankfurtu* zu- pełnie jest zatamowany, wczoraj iednak trzy poczty za- trzymane, z *Frankfurtu* przez okrążenie przybyły do *Con- stadt*.

Ostatnie wiadomości z *Freyburga* pod dnem 22. są w następującej osnowie: „*Francuzi* zawiśle się ieszc- zne utrzymują z tej strony *Renu* przy starym *Brisach*. Ściągneli z wyższej *Alzacyi* kilka tysięcy wieśniaków do roboty około łańców, 1500. prauie teraz w starym *Brisach* nad dalszą fortyfikacją łańców przedmoltowych. Dnia 21. wpadli w nocy do *Ginglingen*, zabrali co mo- gli, i wyprowadzili z łobą Proboszcza tamtejszego iako zakładnika. Wieśniacy uciekają do Miasta naszego; nay- gorszą rzeczą jest, iż pol uprawiać nie mogą. Pod *El- mendingen* blisko *Lörrach* *Francuzi* oboz założyli. Z roz- kazu *Arcy-Xiążęcia Karola* wszyscy Emigranci muszą ztąd wyjeżdżać, i o kilka mil za armią zostawać.“

z *Koblentz* dnia 2. Maja.

Generał kommanderujący w mieście naszym donosi ar- mii, iż Gen. *Moreau* zwyciężył nieprzyjaciół pod murami *Mantui*, iż ta twierdza została uwolniona od oblężenia, iż młodzież z kraju *Bonońskiego*, *Ferrarskiego* i z oko- lic połączywszy się z *Francuzami*, dała w tym zdarze- niu wielkiego meśtwa dowody (Wyjęte z gazety pod ty- tułem *Mercure du Rhin*.)

z *Kassel* dnia 2. Maja.

Przez nadzwyczajną okazyą dowiadujemy się o o- kropnym zamordowaniu posłów *Francuskich* *Robertot* i *Bonnier* w nocy dnia 28 Kwietnia przez huzarów *Sze- klera*, na wyjeździe ich z *Rastad*. Donoszą nam ten godny pożalowania przypadek z przydaną okoliczno- ścią, iż trzeci poseł *Francuzki* *Jean de Brie* rano na dniu 29 o świcie powrócił do *Rastad*, i zaraz potem od- prowadzony został wraz z familią Ob. *Robertot* i lekreta- rzem legacyi *Rosenftiel* pod konwoiem wojska *Austryackiego*.

ckiego i Badeńskiego aż do przewozu na Renie, gdzie im asystował także sekretarz legacji Pruskiej de Jordan.

Od brzegów Menu dnia 3. Maja.

Odbieramy wiadomość, iż dnia 26. p. m. odprawiła się bitwa między wojskami Austriackimi i Francuskimi od strony Lörrach. Po tej bitwie wojska Cesarzkie zajęły to miasto.

Lifty z Sztokholmu donoszą, iż Dekretem pod dniem 6. t. m. wyszłym zakazane jest w całej Szwecji używanie Kawy zaczawszy od 1. Lipca roku teraźniejszego. Wprowadzanie tego towaru, jest pod najsurowszymi zabronione karami.

Donoszą z Monachium, iż pierwszy zaciąg wojska został skutecznym. Bawaryja dostarczyła sześć tysięcy ludzi; Palatynat dwa tysiące; Ci nowo zaciężni służyć tylko będą do dopełnienia regimentów. Za kilka miesięcy ma być nakazany powtórny zaciąg, z którego armia pomnożona będzie o. tysiącami ludzi. Elektor czyni także urządzenia cywilne, które okazują mądrość jego. We wszystkich Departamentach vice-Prezydenci zniesieni są jako niepotrzebni. Liczba Konsyliarzów Dworskich i innych urzędników znacznie także umniejszona została.

z Frankfurtu dnia 3. Maja.

Rapport urzędowy w gazecie Lucerny dostatecznie pokazuje, iż to nie była panna trwoga jakoby Dyrektoryat Helwecki w Lucernie miał być napadniętym. Insurgentów uzbrowiono w kosy, piki, widły, już byli tylko o trzy godziny drogi od Lucerny. 500 Francuzów i tyleż Helwetów wyszło na przeciw nim, do wsi Rustwyl, wypędzi ich ze wsi i zagnali aż do lasu. Dowódca insurgentów Niemiec Müller został zabitym, a insurgenci cofnęli się do Willisau. Przeprowadzono 15 jeńców samych młodych ludzi do Lucerny. Daleko krwawsza uroczysta zaszła w okolicy Thun gdzie 300 insurgentów legło na placu. W dolinie Culu również zaburzenia powstały. Prefekt z Arau pomalzerował tamże z 4 kompaniami, rozbroił mieszkańców i zajął w niewolę dowódców. — Lift z Strazburga wystawia nieukontentowanie iako sprawił niepomysłny obrot wojenny, mianowicie w Departamentach Włoskich. W wojsku także panują wielkie niechęci z przyczyny wyboru niektórych Generalów. — W niższym Renie Francuzi maszerują w różne strony, tak iż nie można dostrzedz czy w górę tej rzeki czy na dół posłupiają. Fortyfikacje Moguncji i Kassel, również jak linie nad rzeką Queich są teraz naprawiane.

Na dniu 19. Kwietnia Konstancja powtórnie od Austriaków, którzy ją dotąd szturmowali, wezwana była do poddania się. Francuzi mają za miastem liczny oboz. Dopoki tylko mają w ręku Konstancję, operacje Arcy-Xięcia Karola wielkiej przeszkody doznają.

Od niższego Renu d. 4. Maja.

Carnot ułtue w Pamiętnikach pod imieniem jego wyszłych oczyścić się z zarzutu jakoby chciał zrobić rewolucję. Główniejszym dowodem który na obrot ten przeracza, jest, iż w kontrewolucji miał włożyć do stracenia a nie dożyłkiania. Gdyż (rzecz) żaden na świecie urząd nie mógł zaistnieć dla mnie dożyłności Dyrektora, Oświeca także niektóre szczegóły dotąd tajemnicą w świecie politycznym będące. Mówi on iż Mantua rzeczywiście w artykułach przedugodnych w Loeben Domowi Austriackiemu była zapewniona. Gdy jednak wkrótce spostrzeżono się, iż exstencja Rządy Włoskiej przez to odstąpienie byłaby narazona, przeto Buonaparte proponował odstąpienie Wenecyi, a myśl tę Carnot podał. 2.) Utrzymuje, iż położenie Generala Buonaparte w Styryi było bardzo

niebezpieczne, i że nie nie pozostawało iak zawrzeć pokoy. 3.) Carno wniósł w Dyrektoryacie aby żądano od Hiszpanii odstąpienia Florydy i Luisiany dwóch prowincyjow w Ameryce północnej, a za to Xiaże Parmeński aby otrzymał wielką część krajow Papielskich z tytułem Krola, dla dania Hiszpanii znacznego wpływu na Włochy. 4.) Dyrektoryat miał zamiar otrzymać od Anglików przez negocyację lub siłą Trincomale, i przyłączyć ją do Francji.

z lazylei dnia 26. Kwietnia.

Przechodzą u nieulannie wojska na wzmocnienie armii Generala Masseny.

Lifty z Lucerny donoszą, iż we wszystkich kantonach postanowione będą Trybunały wojenne dla wchodzenia w przyczyny wymawiania się od służby, i w powszechności względem wszelkiego oporu ku rozkazom rządowym, Członki Trybunału wybierane będą pomiędzy wojskiem czynnym; kara śmierciznaczona jest przeciwko wszczynającym zamieszania; ich stronnicy podejmować będą kosztą exekucji, a część ich do korpusu posilkowego natychmiast wcieloną zostanie.

Malkonteni nasi zachowują się w spokojności, nie widzą dla siebie nadziei rychłej pomocy, i w przekonaniu, iż Francja niczego nie zaniedba, ażeby utrzymać komunikację z Włochami.

Od piętnastu dni armia Francuska w naszym kraju i w okolicach Lehl znacznie się powiększyła, i już ma na sto tysięcy ludzi wynosić. Najgorszy tylko niedostatek furazow, które o 40. i 50. mil sprowadzać potrzeba.

z Tryestu dnia 21. Kwietnia.

Nadzwyczajny kurier przywiózł 100 tysięcy złotych na nagrodę dla armii Włoskiej, równie iako i wiele krzyżow Maryi Teresy oraz trzy chorągwie haftowane ręką Cesarzowej Jmci, ażeby były oddane regimentom które się najdzielniej potykały.

Mieszkańcy naszego miasta dały dla naszej armii w podarunku 200 beczek gorzałki, które zawieziono do Werony, posłali także cztery małe baryłki Rosoglio dla Generala artylerji de Kray.

z Wenecyi dnia 25. Kwietnia.

Główna flota floty Rosyjsko-Tureckiej udała się z wielu wojskami lądowemi do Sycylii, a iak tylko oczekiwana z Czarnego morza flota transportowa Rosyjska z 1500. ludźmi stanie przy Messynie, powszechny atak do Neapolu będzie przedsięwziętym. Admirał Nelson czynić będzie wylądowanie z flotą swoją i 7. tysiącami Anglików. Bydź może, iż to wylądowanie z powodu teraźniejszego położenia rzeczy razem pod Liworno i Genuą będzie przedsięwziętym, dla odcięcia retirydy armii Francuskiej pod Generalatem Macdonald. Armia Neapolitańska w Kalabrii dochodzi znowu do 30. tysięcy. W Sycylii stoi 18. tysięcy ludzi, którzy do wylądowania mają być przeznaczeni. — Przy schwytanym niedawno kurjerze Francuskim znaleziono list Generala Scherer, w którym tenże żąda iak najszybszych posilkow od Generala Macdonald. W istocie samej Francuzi już się znajdują w marszu z kraju Rzymskiego i Toskańskiego ku brzegom Po.

Począł dzisiejszą Wrocławską nieodebraliśmy iak tylko jeden numer Dziennika Frankfurckiego i jeden Gazety Lipki.

O B W I E S Z C Z E N I A

Gdy J. K. Mci. Przeświecona Wojenna-Ekonomiczna Kamera w Warszawie rezolwować raczyła, że w tutejszej Intendenturze w Cykule Łężyckim i Zgierskim położone dobra Królewskie Mchowi i Zdzichow, cum adjacentiis na lat dwa, to jest od 1. Jana r. b. do tegoż samego roku 1801, per modum licytationis w dzierżawę puszczone być mają; więc termin do tężej licytacji na dzień 27. Maja r. b. w pomieszkaniu Intendenta Kurcyusza w Tkaczewie naznaczony jest. Co się wszystkim dzierżaw tych sobie życzącym, i kwalifikacye potrzebne mającym do wiadomości podaie. — Dnia 2. Maja 1799.

Królewska Pruska Południowych Ekonomiczna Intendantura Zgierska.

Kommissya wspólna przez Nayaśniejsze Dwory dwa Cesarzkie i Królewsko-Pruski do upadłych sześciu Bankow to jest: Uur. Piotra Teppera, Karola Schultza, Fryderyka Kabryta, Prota Potockiego, Macieja Łyszkiewiczza, i Jana Dawida Heislera wyznaczona.

Gdy w celu rozpoznania Praw i pretensyi Wierzycieli do majątku JW. Prota Potockiego ubiegających się, i rychłego przez to zamierzonemu dziełu przybliżenia końca. Rezolucyą swą pod dniem 10. miesiąca Października roku 1798 za sprowadzeniem Aktow i Xiąg kantowych Machnowickich do Warszawy likwidowania tychże praw i pretensyi, wszystkim Wierzyicielom takowe prawa i pretensye mieć się rozumiejącym dozwoliła, która likwidacya przez Deputacyą do masy tego JW. Prota Potockiego w Warszawie w domu Tepperowski zwanym przy ulicy Miodowej stojącym rozpoczęta została. Zaczynając przyspieszyć przedsięwziętą likwidacyą, obwieszcza wszystkim Wierzyicielom JW. Prota Potockiego, w którychkolwiek bądź krajach znajdujących się i mieszkających; ażeby ci którzy dotąd jeszcze nie likwidowali się w miejscu wyżej wyrażonym przed tą Deputacyą prawa i pretensye swe iakowe do substań i Jasnie Wielmożnego Prota Potockiego mieć ulegającą, w przeciągu czasu miesięcy czterech, to jest: do dnia 1go Mca Lipca roku bieżącego inclusive złożyli, one udowodnili, i do likwidacyi podali, deklarując, iż po upłynionym tym terminie zaraz w tygodniach dla masy JW. Prota Potockiego przeznaczonych do rozszkolenia w ładownictwie pretensyi wierzytelkich sposobem, iako wyżej likwidowanych przystąpi, nielikwidujący się w czasie wyżej oznaczonym Wierzyciele, przypiszą swej winie, że pretensye ich, iako nielikwidowane za żadne i prekluzji uległe uważane będą; które to Obwieszczenie aby każdego doszło wiadomości, nie tylko przez Gazety publiczne, lecz oddzielnie drukowane ogłoszenia po wszystkich Rządach krajow rozestąć się mające publikowane mieć chce, i skutecznienie tego Admistracyi masy JW. Prota Potockiego zaleca. — Działo się w Warszawie na sefssy Kommissyi dnia 27. miesiąca Lutego 1799. roku.

K. RACZYNSKI Prezes.

(L. S.) T. Wędychowski S. K. B. Regent. mpr.

D O N I E S I E N I E.

Miasto Sidra z częścią przyległemi do tegoż należącemi Folwarkami, w kordone Pruskim, Powiecie Grodziskim, o 8. mil od Białogostku, 2. od Sokulki, 3. od Niemna i Grodna leżące, będą w Białymstoku przez publiczną licytację więcej dającemu dnia 15. Czerwca r. b. 1799. na rok, dwa, lub trzy zadzierżawione. Puszczone były dotychczas za sumę arędowną roczną zł: Pol. 45,000: wynoszącą. Chcący licytować, a niemający w Pruskiej wschodniej polsasy dziedziczną czy siłą nabytą 2000. czerw. zł: wartującą, zaświadczeniem hipotekalnym i kwitem z 24go grosza dowiedziona, powinni złożyć kaucyą in Solidum obowiązującą na 2000. czerw. zł: Obywstela tamże do tegoż obiektu dostatecznie oświadczyć, o okazaniu takowych dowodow, o tężej dostateczności przekonywających. Uderminowany przez plus offerencyą dzierżawca, obowiązany będzie w dzierżawę puszczaćemu, natychmiast wypłacić czterem zł: Holł obróżyć waz: 500: a to pod warunkiem, jeżeli na dzień 22go tegoż miesiąca i roku, resztę rocznej arędownej sumy licytacyi uderminowanej, podobnymże nieopłaci złotem. Punkta do kontraktu i objaśnienia ściągające się do intraty tych dobr zostaną wkrótce nadesłane JP. Labezinsowi, Fiskalsowi Kameralnemu w Białymstoku, gdzie do tężej dzierżawy ochoczym, każdego czasu komunikowane będą, a w czasie wiadomości dana o godzinie licytacji, i w którym tam domu ma odbywać się.